

ביותר בתולדות המדינה, עבריו ונרקומו, ששימש כסוכן מיסמרת

„העולם הזה“: „שלחתי אנשים חפים לכלא. רק מטורף היה יכול להאמין לי...“

אלכס איש-שלום, שיש לי במיו ודה וידואו ואני רוצה להצהיר עליו. או הוא אמר לי: אתה יכול לצאת. יצאתי איתו. פתאום בחוף ים לי במיוודה. אמרתי: וידואו אמר לי: למה לא הצהרת? אמרתי לו: הצהרתי והוא (אלכס איש-שלום) אמר לי לצאת.

כהן: איפה עמד אלכס איש-שלום?

סבג: על ידי. אמרתי לו: מ עשית עכשיו, אלכס? הוא אמר לי: זה עניין של המכס, אני לא מתערב.

כולם עמדו בכבישים עד שתפסו אותי.

כהן: ממי לקחת את הנשק?

סבג: זה היה שוטר אחד מ בית-שאן. היים, חיים יוסף, משהו כזה. אמרתי להם שאני רוצה ל לכת למטה הארצי לדעת מה איתי, מה הולך איתי, אם יסדרו אותי.

כהן: ואחרי שחזרת ארצה...

סבג: אבא שלי בא אלי ואמר לי: תשמע, תגיד את האמת, ספר הכל. לא רציתי לערב אותו ב שום דבר. לא רציתי לצאת בעיני

הוא ופרץ יעלו. פרץ הבטיח לי טוביה קורס קצינים.

כהן: איפה פגשת את הירש?

(ניצב-מישנה מאיר הירש, שהיה מפקד מרחבי-העמקים של המישט רה).

סבג: הוא בא למקום המיפגש בלילה. לקח אותי, אמר לי: תש מע: הכ טוב ויפה — יחיעם נפל, דני נפל, שמעון נפל. אני רוצה את שמואל אוהנה (אחי של יחי עס). אני רוצה את שמואל על שתיים-שלוש אצבעות. אמרתי לו:

סבג: נניח שאנחנו עוברים ואני רואה אותך בקפה. אז אני יושם את השם שלך על הדף וכר תב איפה ראיתי אותך. אני לוקח חצי שעה וכותב עוד אדם שראיתי באותו יום. אבל אני משחק עם השעון. אני כותב איפה הסס כאילו ניקנה ואת הנוסח של ההודעה כותבים השוטרים.

מרחבי-העמקים בנצרת. שם הכרתי אותו. הציגו אותו לפני כעבר יי. אחרי זה פרץ לקח אותו ודיבר איתו לבד, ויצאנו לעבודה. ביום הראשון של המיבצע, קניה ראשונה שהיתה לנו, באמת היתה קניה. אחד בשם משה כהן מביית שאן.

למחרת נפגש איתנו פרץ. אמר לנו: „אני רוצה כמה שיותר אנשים“. הוא נתן לנו רשימה של איזה שלושים איש, ואמר שקודם כל הוא רוצה אותם.

אמרנו לו: „מה זאת אומרת?“ ופרץ אמר לי: „אני רוצה את האנשים האלה. תגידו שקניתם מהם סמים.“

עניתי: „לא לכולם אני יכול להגיע. לא יודע אם אצליח לקנות מכל אחד.“

הוא אמר לי: „ישראל טוביה כבר מומחה בעניין הזה, ושניכם תסתדרו.“

עד כאן דברים שסיפר סבג ב חקירתו. בהמשך שאל אותו ה חוקר, ויקטור כהן:

איך „התלבשתם“, כפי שאתה אר מר, על מישהו?

סבג: לוקחים אצבע אחת של חשיש, מקפלים אותה על הנייר, וכותבים, נניח, אלי אלבו.

„הלך כל הסיפור“

כהן: מה זאת אומרת שהיא רצה להפיל את יחיעם אוהנה?

סבג: לקנות ממנו סם. אמרתי לו: אני לא הולך ליחיעם משתי סיבות. האחת, שאם נלביש עליו חיק, הוא יקים רעש, כי הם מיש פחה גדולה. בעלת עמדה. ודבר שני, אני פוחד. פרץ דיבר איתי. אמר לי: אין לך מה לפחד, אתה עובד את הארץ. אין לך מה לד אג. אותו אני חייב, כי אם אני לא אפיל אותו, כל המיבצע לא שוה.

אמרתי לו: ואם הבן אדם לא מוכר סם? הוא אמר לי: תלך עם ישראל טוביה, הוא מומחה לעניין הזה. הלכנו לאהרון בירדוד... קניי

גב הגמל יחיעם אוהנה, בעל חנות לדיברייחשמל, ואחד מבני-המשפחה הידועה ביותר בטבריה (בתמונה עם אשתו, מזל). סבג, שהטיד תחילה כי קנה פעמיים חשיש מיחיעם, חזר ארצה כדי לטור את אוהנה באומרו, שנאלץ לביים את הקניות.

העלו אותי למעלה, לנקודת מיסמרת. הכניסו אותי לחדר. ישב שם איזה שבעה אנשים. ביניהם אחד אחראי על הביקורת בבן גוריון. אמר לי: הגה טלפון. ת טלפון למשה אוהנה, ותתחיל לי צור איתו קשר.

כהן: מה עוד ביקשו ממך?

סבג: שאביא את משה אוהנה למצב כזה, תוך כדי השיחה, ש כביכול אני חוזר בי מהעדו תשי בגלל שהוא רוצה שאני אחוו ולא באמת.

כהן: מה עשית?

סבג: אמרתי לא.

הוזמנת לקצין בשם איתן דור די, במטה הארצי של המישטר ונתקרת. הבטיחו לי שוב שאק את הווידיאו אם אמסור עדות ו אקליט את משה אוהנה. כדי ש אגיד שאוהנה הציע לי המיש מיליון לירות תמורת שיגוי עדות

„סתנ פיברוק“

ה התימו אותי במישטרה ש מה שאמרתי בעדות הראשונה שלי. זה אמת. הם צריכים לבוא רגע בקשר להקלטה.

כהן: מה יהיה אם יבוא אלך ביום ראשון ויגידו לך שתב את ההקלטה?

סבג: בבקשה, אני אתן ההק לטה.

כהן: אתה טוען שהמישטר מצפה ממך שאתה תרים טלפ למשה אוהנה כדי לשמוע ממ על ההצעה הלא נכונה.

סבג: להביא אותו למצב כז תוך כדי שיחה.

כהן: בוא אשאל אותך שאל ישירה: האם משה אוהנה פנ אליו שתשנה את עדותך, ותע היום עדות שקר? הוא ביקש מך שתשנה את עדותך?

סבג: אני פניתי אליו, למש אוהנה, ביומתי, כדי לחשוף א הפרשה. גם הוא בעצמו אמר לי אם יש לך משהו למסור, שז יהיה רק האמת. ושאל אותי שו אם באמת קניתי מיחיעם. אני ל נתתי לו תשובה, לא חיובית ול שילית, אלא רק אמרתי לו — יש הרבה ליכלוד במישטרה.

כהן: הבטיח לך כספים?

סבג: לא!

כהן: אתה אמרת עכשיו שנת עדות במישטרה שמישפחת אוהנה ניסתה להשפיע עליך שתשנה את עדותך תמורת תשלום של המיש מיליון לירות.

אבא שלי כשקרן.

כהן: על שהכנסת אנשים חפים מפשע?

סבג: כן. אבא שלי גם דתי, אחריכך אני לא יכול להסתכל עליו.

כהן: אשתך ידעה בחוף לארץ את האמת?

סבג: היום היא יודעת.

כהן: למה אתה רוצה להזור בכך?

סבג: איך אני אשן בלילה, כל החיים שלי, עם ידיעה ברורה ש יותר מ70 איש יושבים חפים מ פשע?

כהן: כשעשית את הקניות ה אלה ידעת שאתה עושה את זה לחפים מפשע?

סבג: נכון, ידעתי אבל הייתי נתון תחת השפעת סמים.

כהן: אתה היום לוקח סמים?

סבג: תרשה לא להשיב על השאלה הזאת.

כהן: אתה תהיה מוכן להעמיד את עצמך במכונת אמת?

סבג: לא היום, לא אעשן וי מיים לפני כן, ולא אשתה יומיים.

כהן: מה קרה כשחזרת מ לונדון?

סבג: כשחזרתי, חיכו לי ב שדה-התעופה ניצב-מישנה אלכס איש-שלום, סגן-מפקד היחידה ל פשעים חמורים במטה הארצי של המישטרה ועוד כמה אנשי מיסמרת בלבוש אזרחי וביקשו שאני אק ליט את משה אוהנה. אמרתי לי

אבל אדם כזה גדול, אתה רוצה על שתיים-שלוש אצבעות? הוא אמר: תעשה לי מה שאני רוצה. בשביל לעשות אותו קטן, שכבי כול אדם כזה גדול הולך למכור שתיים-שלוש אצבעות.

אמרתי בסדר, באתי לטוביה ר אמרתי לו: זה לא יכול להיות. הלך כל הסיפור. לא נוכל לעמוד בלחץ. אז הוא אמר לי: בוא נב נה סיפור שכביכול היתה הדלפה או משהו כזה, ויפסקו את המיב צע, וזה באמת מה שעשינו.

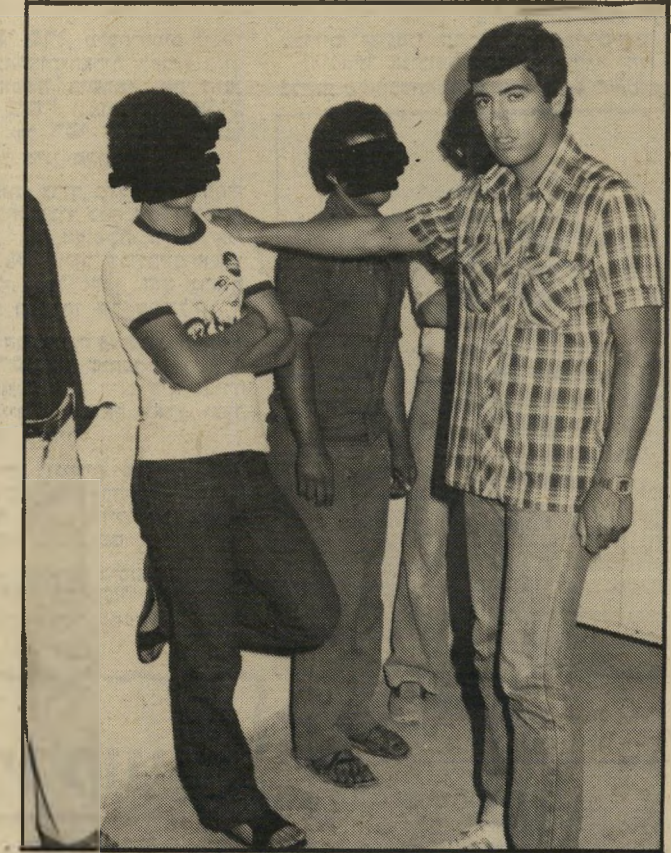
גניבת נשק

כהן: מתי התעורר המצפון שלך שוב? מתי החלטת ש אתה לא מוכן להעיד נגד האנשים שהעללת עליהם?

סבג: לפני המישפטים התעורר דבר כזה. שבוע לפני המישפטים גנבתי את הנשק של השוטרים. גנבתי להם עוזי ואקדת. (נשק של שוטרים שהיו שומר-יראש, כדי להבטיח את חייו לפני המישפטים שבהם היה צריך למסור עדות).

כהן: למה?

סבג: רציתי ללכת למטה ה ארצי לבקש חסינות. רציתי לח וור בי. גנבתי להם את הנשק, ו העמידו את כל המישטרה על הרגליים. באו מרחב חיפה, חדרה,

מסדר זיהוי השוטר הסמוי ישראל טוביה, שותפו לצוות קוני-הסמים של עמוס סבג, מצביע על חשוד במכירת-סמים, שנעצר במיבצע ניקוי העמקים. השוטר טוביה והעבריון סבג ביצעו יותר מ160 עיסקות-סמים למען החוזר תוך מיבצע זה.

נו ממנו שק וניכנסנו לחנות של יחיעם, ישראל טוביה עשה את עצמו מסתכל על דברי חשמל, ואז יצאנו והלכנו למקום המיפ גש.

פרץ חיכה לנו בדירה בנצרת. הביא איתו שתי חריפה הביא איתו עוד אדם. התחיל לרקוד מ שימחה, מבוסס. אבל הוא ידע ש לא קנינו מאוהנה. אמרתי לו עוד לפני המישפטים: „אדון פרץ, אני אכניס אותך לבית-הסוהר. אתה הרסת לי את החיים. אנשים חפים מפשע יושבים בגללך.“

כהן: מה היה הלחץ שהופעל על ישראל טוביה?

סבג: שבעיקבות המיבצע הזה

כהן: מאיפה הבאת את השם אלי אלבו?

סבג: הוא היה גם כן ברשימה.

כהן: איזו רשימה?

סבג: רשימה של אנשים מסויימים שהוא פרץ, רוצה אותם.

כהן: ולייחס להם מה?

סבג: סמים.

כהן: יחיעם אוהנה היה גם כן בנייהם?

סבג: לא, כמה שזכור לי, ב רשימה הראשונה לא. אבל אחר כך פרץ בא ואמר: „אני רוצה את יחיעם.“

כהן: על איזה עדויות היו מחי תימים אותך? על מה שעשיתם יום קודם?